Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38173
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

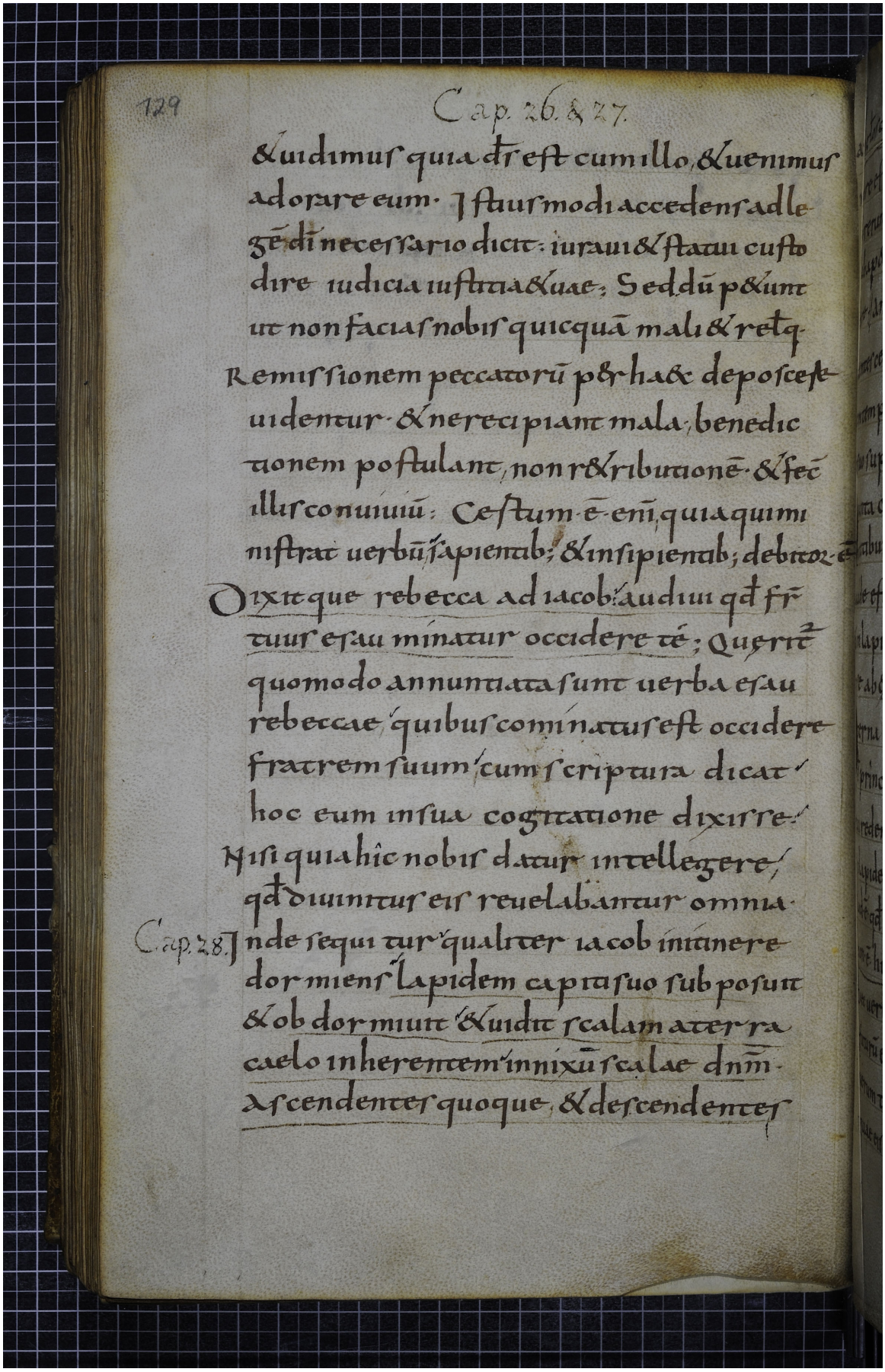

129

Cap. 26. & 27.

& uidimus quia dr̃ est cum illo, & uenimus
adorare eum. Ista ur modi accedens ad le
gē di necessario dicit: iurau & statui custo
dire iudicia iustitiae tuae; Sed dū p&ium
ut non faciat nobis quicquā mali & retq.
Remissionem peccatorū p&r hanc deposce
uidentur. & ne recipiant mala, benedic
tionem postulant, non r&tributionē. & sic
illus conuiuiū. Cestum ē enī, quia quimi
nistrat uerbū sapientib; & insipientib; debitor ē
Dixitque rebecca ad iacob: audiui qd fr̃
tuus esau mínatur occidere tē; Querit
quomodo annuntiata sunt uerba esau
rebeccae, quibus comínatus est occidere
fratrem suum, cum scriptura dicat,
hoc eum in sua cogitatione dixisse.
Nisi quia hîc nobis datur intellegere,
qd diuinitus eis reuelabantur omnia.
Cap. 28. Inde sequitur, qualiter iacob in tranere
dormiens lapidem capitis suo subposuit
& obdormiuit & uidit scalam a terra
caelo inherentem, innixū scalae dn̄m.
Ascendentes quoque & descendentes